

Αναμνηστική φωτογραφία από την εκδήλωση με την Δρ Γιωτούλα Σωτηροπούλου, τον δήμαρχο Bayside, Bill Saravinovski και τον βουλευτή Σπήλη Κάμπερ, με συγγενείς και φίλους της εκλεκτής συμπαρούσου μας.

Η Δρ Γιωτούλα Σωτηροπούλου, με τον αδ.πατέρα Αθανάσιο Γάτσιο, επαρτικώς προϊσταμένο στην Ορθόδοξη Ενορία Αγίας Αικατερίνης Μάσκοτ και τον βουλευτή Σπήλη Κάμπερ, με συγγενείς και φίλους της Δρ Σωτηροπούλου

ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ 30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ BEXLEY

Ο Δήμος Bayside τίμησε την Δρ Γ. Σωτηροπούλου

Την περασμένη Δευτέρα, ο Δήμος Bayside τίμησε την συμπάροικη ιατρό, Δρ Γιωτούλα Σωτηροπούλου, για τις υπηρεσίες της 30 χρόνια στην περιοχή Bexley.

Στην τελετή στο δημαρχείο παραβρέθηκαν συγγενείς και φίλοι της Δρ Σωτηροπούλου, ο δήμαρχος Bill Saravinovski που παρέδωσε την τιμπυκή πλακέτα, ο πολιτειακός βουλευτής Rockdale Σπήλη Κάμπερ και η

δημοτική σύμβουλος, Βίκυ Πούλος, η οποία εγκώμιασε την επιστημονική προσφορά της Δρ Σωτηροπούλου στην τοπική κοινωνία.

«Ο Κόσμος» προσθέτει και τα δικά του συγχαρητήρια στην συμπατριώτισσα επιστήμονα που τιμά την ελληνική καταγωγή της.

Φωτογραφίες/κείμενο: Γιώργος Γιακουμίδης

Ευχαριστήριο μήνυμα τής Δρ Σωτηροπούλου

Ηταν μεγάλη μου τιμή η προκριματική βραβεύση στο δημαρχείο του BAYSIDE, στην οποία αναγνώριστηκε η εργασία του ιατρικού μου στο BEXLEY και τα τελευταία 30 χρόνια, και τιμώθηκε ιδιαίτερη ανάγκη να ευχαριστήσουμε την διωργανώστρια της Βρεστού, την οικογένεια και Βίκυ Πούλος και την αδελφή μου, κ. Ελένη Σωτηρίδη.

Η υποστήριξη της παρούσας και δικαιότερα των Ελλήνων της περιοχής βοήθησε την ανάπτυξη και αναγνώριση του ιατρικού μου από τα σύντομα τα χρόνια.

Θέλω να εκφράσω επιπλέον ευχαριστίαν προς τους γονείς μου, μετανάστες της δεκαετείας του 50, οι οποίοι άφησαν μετανάστες έφηβους, αφήνοντας τις συγκενετικές τους, την ποτρίδια τους για εγκαίνια μελλοντικού.

Στερηθήκαν πολλά μας να επασφαλίσουμε ενα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά τους, η μόνη παραπομπά τη πρώτη γρούνα, το ονειρό της επιστροφής.

Για μας το θερινό αυτό ολοκληρώθηκε το 1970, και καποδιστριάμε να μείνουμε στην Ελλάδα έντε χρόνο, πηγαδώντας σημείο, στον μου ευταλαζήθης η αγάπη της Ελληνικής Μάκισας, και περπατώντας εώς σήμερα.

Η ενθάρρυνση των γονέων μου, η συνέχεια τους υποστήριξη, ήταν σημαντικό γεννός για την ολοκλήρωση των ονείρων μου να σπουδάσω λαρυγγό στο Πανεπιστήμιο της ΝΝΟ, και παράλληλα, για τον αδελφό μου, τον Ανδρέα, ο οποίος αποδέσμευτος Οικονομολόγος, και ανεπτύχθη την καριέρα του στην διεθνή εταιρία IBM, φτάνοντας στην θέση Αντιπρόεδρος της περιφέρειας ASIA PACIFIC.

Η απόφριξη τους ευνυχίστηκε με διαφορετικούς τρόπους, ομιλητικώπερα ως «εθετικοί μονεμών» προς τα παιδιά μου, με την παράδωση της Ελληνικής γλώσσας, και τη ήθη και εθικά της Ελληνικής κουκιούρας, και με την καθημερινή τους περιουσία στην ζωή μας.

Δυστυχώς ο Πατέρας μου έφυγε απ' την ζωή πριν λίγα χρόνια. Γνώριζε ποσό υπερέβαθρης ένοικης για δύλια αιτήση που καταρρέως με τόσο κόπο. Επιβιώνει η Μήτερά μου, Χρυσάνθη και της αφιερώνω τον σεβασμό μου και την αγάπη μου. Ευχαριστώ.

Dr. Yiota Sotiropoulos MBBS

Όταν ένα χόμπι μετατρέπεται σε κάτι θεαματικό!

Κάθε τόσο συναντάει κανείς πολύ ιδιαίτερες ιστορίες. Ο ιστορικός και συμπάροικος Βασίλης Βασίλας, - στην προσπάθειά του να καταγράψει την ιστορία της ελληνικής παροικίας - καθημερινά συναντά συναρπαστικούς ανθρώπους με ενδιαφέρουσες ιστορίες. Στην έκδοση της Τρίτης, δώσαμε στους αναγνώστες μας μια «γεύση» από τις υπέροχες ορχιδέες που καλλιεργεί στο φυτώριό του, το ζεύγος Αλβανός.

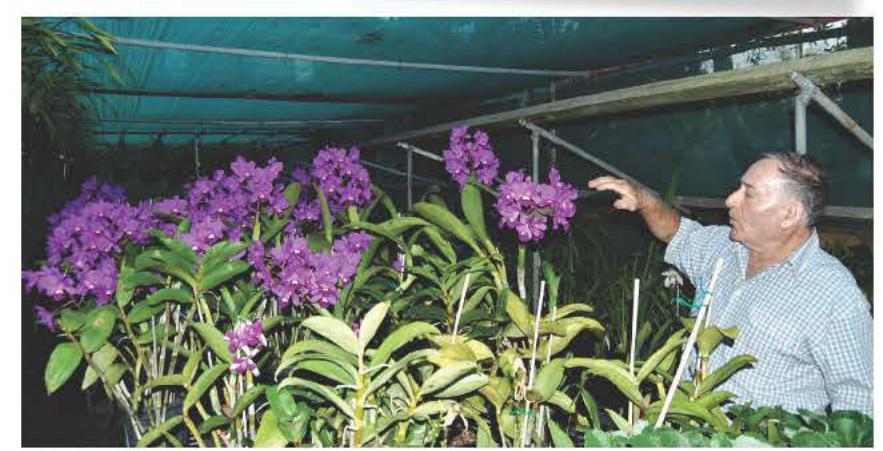
Οπως επισημαίνει ο Βασίλης, «Είναι μια φανταστική ιστορία, με όποιον τρόπο κι αν το δεις. Ένα φυτώριο είναι μια πολύ διαφορετική επιχείρηση! Ο Δημήτρης και η Βασιλεία πήγαν το χόμπι τους - να καλλιεργούν ορχιδέες - στο επόμενο επίπεδο (δηλαδή στο φυτώριο), όταν ο Δημήτρης έφυγε από την καθημερινή του δουλειά! Ο Δημήτρης έχει ορχιδέες που τις παράγει ο ίδιος από διασταύρωση με επικονίαση και δημιουργήσε ακόμη και τη δική του ορχιδέα, την «Cronulla Jim»... Κι ο κατάλογος συνεχίζεται και συνεχίζεται!».

Ο Δημήτρης μετανάστευσε στη Σίδνεϊ της Αυστραλίας το 1960. Η πρώτη του δουλειά εδώ ήταν στο εργοστάσιο παραγωγής μετάλλων W. Stevens, το οποίο

κατασκευάζει προϊόντα όπως κλιματιστικά και σιγαστήρες. Στη συνέχεια, βρήκε εργασία στο εργοστάσιο Slazenger στην Αλεξάνδρεια, όπου εργάστηκε στο τμήμα τένις. Το 1963, ο Δημήτριος παντρεύτηκε τη Βασιλεία (γενν. Κουγίου) και εγκαταστάθηκαν στο Balmain. Όντας κατασκευαστής επίπλων και ξυλουργός στη Λέσβο, ο Δημήτρης και ο αδερφός του Γιώργος εργάστηκαν ως εργολάβοι για πολλά χρόνια, μέχρις ότου ο Δημήτρης άρχισε να εργάζεται με επιτυχία ως ξυλουργός στο Δημοτικό Συμβούλιο του Drummoyle.

Πώς το ένα φέρνει το άλλο! Προετοι-

σπιτών τους σε κάποια φυτώριο. Δουλεύοντας στο φυτώριό τους, ο Δημήτρης το συγκρίνει με τη Βέρα Harbour Bridge του Σίδνεϊ, όπου μόλις τελειώσει τη διαδικασία, πρέπει να επιστρέψει πίσω στην αρχή. Όπως εγγείει ο Δημήτρης, η καλλιέργεια ορχιδέας είναι μια πολύ μεγάλη διαδικασία. Εεκίναμε με είκοσι περίπου σπορόφυτα σε ένα κοινό δοχείο και, με την πάροδο του χρόνου, τα τοποθετούμε σε μεμονωμένα και μεγαλύτερα δοχεία - κάπι που το κάνουμε ξανά και ξανά για χρόνια ολόκληρα! Όταν ανθίζουν, ωστόσο, συνειδητοποιεί κανείς πόσο άξιζε η αναμονή, επειδή οι ορχιδέες είναι όμορφες».

Ερωτηθείς για το πώς είναι να δουλεύεις σε ένα τόσο όμορφο περιβάλλον, περιτριγυρισμένο από ορχιδέες, ο Δημήτρης παραδέχεται: «Οι ορχιδέες μπορεί να είναι όμορφες, αλλά η δουλειά είναι πολλή και σκληρή. Σε ό, πι κάνεις, πρέπει να έχεις κέφι και μεράκι - πρέπει να αγαπάς αυτό που κάνεις! Είμαι τυχέρος που αγαπώ αυτό που κάνω και θα συνέχισω όσο περισσότερο μπορώ».

Η εφημερίδα «Ο Κόσμος» ευχαριστεί την Βασίλη Βασίλη που μοιράζεται με τους αναγνώστες μας αυτές τις υπέροχες ιστορίες.